

SZARVAS és VIDEKE

TÁRSADALMI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

Szerkesztőség:
Jókai Mór-utca 1257. szám, hova a lap szellemi részét
illető közlemények küldendők.
Kéziratok vissza nem adatnak.
BÉRMENTELEN LEVELEK EL NEM FOGADTATNAK.
Felelős szerkesztő Benczúr Sándor

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 4 frt. — Félévre . . . 2 frt
Negyedévre . . . 1 frt. — Egyes szám . 8 kr.

Kiadóhivatal:

Beliczey-utca 11. szám, (saját ház,) hová az elő-
fizetési pénzek intézendők.
Hirdetéseket jutányos áron elfogad.

BÉLYEGDÍJ MINDEN HIRDETÉSÉRT 30 KRAJCÁR.

Kiadó a lap tulajdonos SÁMUEL ADOLF

Az ujon rendszeresített állások.

Hozsánna a magosba Istenüknek! a város kerekai újra megmozdultak, bár mozdulásukat oly zaj és nyikorgás kísérte, mely a kenetlen és berozsdásodott szekeret jellemzi, de a mozdulás mégis megtörtént, a közigazgatás egy lépéssel talán javult. — Nem akarunk senkit szándékunk felől sokáig kétségben hagyni, nyíltan színt vallunk, a mozdulás és az egy lépéssel való javulást, az ujonnan rendszeresített állásokra értjük.

Egek Ura! 26 új állás, évi 10587 frtnyi újabb személyi járandóság, ehez vagy 1000 frt dologi kiadás, esetleg egy új városháza építése vagy a meg levőnek emeletre leendő kiegészítésének réme! pótdó emelés! megbirja mindezt szegény Szarvas nagyközség még szegényebb lakossága! Aholt Körös összes lakói nem ugrálnak szájtátva ki a zsendülő dnyék közzé és hódolatunknak e bámulatos a haladás láttára egy 100 tagu küldöttségben és a képviselő testület részére rendezendő bankettben nem adnak kifejezést? Nem fordul meg sirjában e tékozlás láttára egy pár józan életű néhai polgár tarsunk akik minden ujitásnak ellenségei voltak és akik mindennap azt hangoztatták, minek ez vagy az, apáink e nélkül is meg voltak és mégis 8 quarta földet szerettek. — (Talán ma is vannak ilyen urak. — szerk.)

Node elég a tréfából! vegyük komolyan a

dolgot, a rendszeresítés meg van, augusztus 9-én a választás is meg lesz, és a községi háztartás normal bugetje év énte legalább 12000 frtnyi kiadással szaporodott, mely fedezetet csakis pótdók emelésében nyer.

Ezen kétsége vonhatlan és befejezett tény után foglalkozzunk azzal, vajon el van e érve ez által az, amit a községi háztartás és közigazgatás naponta növekedő forgalmának kényszerítő hatása alatt a jó és gyors közigazgatás érdekében tennünk kell. — Bizony alig ha!

Ha figyelembe vesszük hogy mennyi mindenféle teendőket kell a községnek egy saját beligazgatása érdekében tennie, mint az állami és megyei közigazgatás által reá rovtottan végeznie; ha figyelembe vesszük azt, hogy a jelenlegi személyzet éppen a jogsegélyt kereső nagyközség hátrányára mennyire túl van munkával terhelve: akkor feltétlenül örülnünk kell azon, hogy e bajon segitendő 26 új állás rendszeresítését határozta el a képviselő testület. Nem vonjuk kétségbe, hogy az ujonnan rendszeresített állásokra megválasztandó tisztviselők teljes odaadással és szorgalommal azon lesznek, miként elfoglalt állásukat hiven és lelkiismeretesen betöltsék — bár a nagyon is szerény javadalmasz e tekintetben pesszimistikussá lesz, — való az is, hogy a szorgalom és a gyakorlat sokat pótol, de a mai szövevényes közigazgatás mellett mely nem egy esetben nagyon is fontos vagyoni jogi kérdések felett, ugyszólván megváltoztathatlanul határoz a szorgalom nem elég ahhoz

szakismeret és igen sok esetben magasabb jogi képzettség kell. Ez pedig azoktól akik meglesnek választva sem nem követelhetjük, de bizonyára azt, azoknál felsem fogjuk találni.

Az újabb állások rendszeresítése, újabb bizonyíték arra, hogy közigazgatási állapotaink gyökeres átalakítására hova tovább a község érzetével válik, mégis félrendszabályiál érjük be. Ha már, a nagyon is remegve várt veszély a pótdó emelése amugy is bekövetkezik, ugy ne irtózzunk annak 2—3 % való további emelkedésétől, s a fél rendszabály helyett forduljunk a teljes gyógyulást ígérő orvossághoz és alakuljon át Szarvas nagyközség rendezett tanácsu várossá, Ezen átalakulás, a jelenleg rendszeresített állásokkal járó kiadást is figyelembe véve, a személyi járandóságok tételét számbavehetőleg aligha emelné.

A hivatalos lap ősalakja.

Egy régi per csomóban kutatva a hivatalos lap 1870 évi december 6-án megjelent 278-ik száma akad a kezembe, Kíváncsi voltam hogy milyen lehet az én kedvenc újságom a hivatalos lap akkori száma — kedvencemnek tekintem azért, mert az árverésirovatot olvasva régi ismerőseimmel igen gyakran találkozom, és nagy elégtételül szolgál nekem azon tudat, hogy ismerőseim közül többen megelőzve, nem én leszek az első, a kinek a neve a kérdéses rovat-

SZARVAS és VIDEKE TÁRSZAJA.

A „legszebb.”

A d . . . i gyalogeztet tisztí kaszinójában tanácskozást folytatott több tiszt. Ugyanis Ő felsége kilátásba helyezte látogatását s minél fényesebb fogadtatásról kellett gondoskodni.

A tiszték megbeszélték a fogadás részleteit s szóba került a hölgybizottság is, melybe már kiszemelték a város legszebb hölgyeit.

— De melyik hölgy fogja Ő felségének az arany serleget átnyújtani, — kérdé Dodo főhadnagy.

— Természetesen a legszebb, — mormogta Hegyesy százados,

— Hm, ez épen a bökkenő! Nos, Eperjessy hadnagy ur, ön nagyon találékony ember, hogyan választjuk ki a legszebb hölgyet, anélkül, hogy a többiek sértve érezzék magukat? — kérdé Dodo főhadnagy a mellette ülő ifju hadnagyhoz fordulva.

— Azt hiszem legjobb volna valami szépségversenyt rendezni.

— Ugyan, hadnagy ur, D-ben szépségverseny! Ném vagyunk Spaaban — ellenkezett az ezredes.

— Nos nem is úgy képzelem, hanem á héten lesz a kaszinóbál, s akkor a legünnepelebb bálskirálynőre bizzuk ezt a megtisztelő feladatot. Az érdekelt hölgyeket aztán bizalmasan értesíthetjük erről a határozatról.

— Nem is olyn rossz terv — szolt Hegyesy százados — fogadjuk el. Ugy is lett. Eperjessy hadnagy ajánlatához az összes tiszték hozzájárultak.

Néhány nappal később a város egyik elegáns cukrászdájában több fiatal leány foglyaltozott, élénken tárgyalva a nap eseményeit. Természetesen legtöbb szó a kaszinóbálról meg a vele kapcsolatos szépségversenyről esett.

— Bizonyára Kunváry Ida lesz az est királynője — szolt az egyik szépség.

— Ezt nem merném állítani. Eperjessy Lóla is vetélkedik Idával — ugy-e Ella?

— Ugyan hova gondolsz! Az ő tisztátlan arcborével szóba se jöhet, — veté ellen a kérdezett, aki nem nagyon rokonszenvezett a kérdezett hölgygyel.

— Hiszen ha ez nem volna, akkor kétségkívül ő volna a legszebb . . .

— Pedig ezen könnyen segíthet! Hiszen leg-erősebb udvarlója Johnsen dr. a patikus — jegyzé meg csipősen Ella.

— Ez nem való Eperjessy Lólához, aki külömben sem viszonzozza érzelmeit.

Igy tereferáltak a hölgyecskék s persze mind-egyik maga szeretett volna a „legszebb” lenni.

Déltán Eperjessy hadnagy, szokása szerint, Johnsen dr.-hoz, testi-lelki jóbarátjához ment, hogy egy kisse beszélgesse vele. A hadnagy, aki nem tűrdött annyit nemesi rangjával, mint büszke nővére, nagyon szeretne volna, hogy barátja egykor nővére férje legyen. A két jóbarát melegen üdvözölve egymást, beszélgetni kezdtek

s csakhamar a magas látogatás meg a kaszinóbál került szóba. Johnsen dr. bár nem volt jogosítva a megjelenésre, nagyon érdeklődött a bál s különösen a szépségverseny iránt.

— És mit gondolsz, kié lesz a győzelem — kérdé a hadnagy.

— Legnagyobb kilátása az ezredes leányának, Kunváry Iának van, mert először is a parancsnok leánya, s aztán szépség dolgában senki sem vetélkedik vele.

— A társadalmi állás egészen mellékes, fő a szépség!

— Lóla nővéred kiállná a versenyt az ezredes leányával, ha . . .

— Igen, ha nem volna az a kellemetlen bőrbaja, akkor bizonyára ő volna a legszebb a bálon! De hát ezen már nem segíthetünk!

— Hát ha? — szolt Johnsen dr. mosolyogva.

— Ha tudná egy szert és meggyógyítaná Lólát bidd el, inkább meghódítaná az ő büszke szívét, — szolt Eperjessy, aki ismerte nővére hiúságát.

— O, hisz tudnék egy csalhatatlan szert, de az csak nem járja, hogy én ajánljam föl neki!

— Nem is szükséges! Ha tudsz egy szert — amiben különben kételkedem — akkor nem nehéz azt diszkrétan a toilette-asztalára csempészni. De, mondom, nem adok semmit e szerekre; Lola már annyit próbált, hogy azt hiszem nem segít rajta semmi.

— Biztos vagyok benne, hogy ez a szer beválik. Bocsáss meg, rögtön itt leszek. A gyógyszerész távozott

ban ritkított betűkkel szedve megjelenik. Mode ezen kitéres utján térjünk a tárgyra, első pillantásra a 30 év előtti hivatalos lap miben sem különbözik a jelenlegitől. A forma az alak ugyan az, hozzá az álamí számszéki kinevezések foglalván el az első lapot, hirtelen azon benyomás keletkezik a szemlélőben, hogy a hivatalos lap 30 évvel ezelőtt is olyan volt mint most, unalmas, és a pályázati kérvényezők nem foglaltatván benne ritkítottan szedve a kinevezésük üres.

Hiába azélet a csalódás iskolája átfordítván a második lapra megütközéssel tapasztaljuk, hogy a hivatalos lap valamikor más volt, és a többi közönséges lapoknak konkurencziát csinált. Beszámol ugyanis a kérdéses lap példány az ország gyűlésnek 1870 évi december 5-én, és a főrendi háznál ugyan azon napon tartott üléséről. Kezdet a lap jobbban érdekelné. Uramfia! külpolitikai híreket közöl az angol, olasz, német spanyol, belga és szerb ügyekről, tudosit, hogy Angliában ujtörök kölesön iránt zörgetnek, köz-hírré teszi, hogy a spanyol kortes küldönsége Firenzebe (Florenz) érkezett, és ott ünneplésen lett fogadva tudtul adja mindenkinek, hogy Lijnar és Lutz bajor hercegek Berlinbe érkeztek, megtudjuk azt is belőle, hogy Madridban Aosta herceg megválasztása miatt tün-tetés volt, és hogy Szerbiában a disznók a bel-grádi ütolsó vásár alkalmával lanyhán kerestettek. Oh mi felségesen érdekes dolgok, akárcsak a mai napi lapok azon táviratai, hogy Kinszky Nepomu gróf a bedeni tóhoz érkezett, vagy a Saharán vagy forráság van. (Persze önkéntle-nül eszünkbe jutt ezeket olvasna a kovászos uborka.)

Nade nem ismertetném híven a hivatalos lap 6a alakját, ha nem emliteném fel a személyi híreket, megtudjuk a személyi hírekből hogy Gróf Benst a nemzeti kaszinó tagja lett, Toth Ágoston honvéd ezredes egyetemi előadásait 63 ifju halgatja, beszámol a hivatalos lap arról is hogy Szász Gerő "Erdélyi protestáns közlöny." cím alatt új lapot fog szerkeszteni 1871 január 1-től. Nagy csodálkozásomra sem a „Szarvas és Vidéke,” sem a „Szarvasi Lapok” alapításáról említés téve nincsen! Pardón! hisz ekkor még Szarvason lap nem volt, és kezdetben egy a „Szarvasi Ujság” is elég volt, de hiába nem-csak a kés, de az ember gondolkozása is meg-bicsaklik.

s pár percz mulva néhány kellemes illatu kartonnal tért vissza. Ime, ez az a kitünő toilettaszappan, melyet számtalanszor oly pompás eredménnyel használtak.

— Nos igazán kíváncsi vagyok, meg lesz-e a kívánt eredménye?

* *

A kaszinóterem tündéres fényben uszott. A ragyogó egyenruhák, sok szép hölgy, gyönyörű öltözetek, drága ékszerek elragadó látványt nyújtottak.

— Hallod pajtás, ugyancsak nehéz feladatunk lesz nekünk, pályabíráknak — szolt Hegyesy százados Dotó főhadnagyhoz.

— Ahogy vesszük! — válaszolt emez. Látnod én már tádom, kinek ítélem oda Páris almáját.

— Nos? kérdé kíváncsian a százados.

— Nem akarok indiszkrét lenni, remélem meg-egyezik majd a bajtársak ízlése az enyémmel.

Hasonló beszélgetés folyt a terem többi sarkában; általában az a nézet kerekedett felül, hogy vagy Kuuvary vagy Eperjessy kisasszonyé lesz a győzelem.

Az utóbbit alig győzték csodálni. Különösen a hölgyek ámultak, s nem tudták felfogni, hogyan tehetett hirtelen szert ilyen fehér, üde arcbőrre. Kitünően fesztelenül mulatott mindenki, csak Kuuvary Ida nem, ki fájdalmasan tapasztalta, hogy Eperjessy Lolában hatalmas vetélytársra akadt.

Időközben tanácskozássra ültek össze a kijelölt tisztek.

— Azt hiszem, hogy mivel több bajtárs rokonság-ban áll a pályázó hölgyekkel, s különben is kissé kényes

Igen érdekes cikket közöl a hivatalos lap Ashoth Jánostól „a Chinai rejtélyek és ellentmondások” cím alatt, ezt elolvassva bámulattal látjuk, hogy már ekkor copfot hordottak a Chinaiak mi több, a copf már ekkor hozzánk is eljutott.

Beszámol mindezeket kívül a kedélyes hivatalos lap a cozuli szervezet akkori állásáról (aligha volt jobb a mainál), folytatja a vörös könyvet melyben Metternich herceg — Benst gróf viszonyáról ír tárca szerű közleményt. A ki azonban a pikkanteriat kedveli, elne olvassa, mert csalódás éri.) Külön rovata van az iskolai és tanügyi a helyhatósági hírekné és a külföldi rovatban a porosz francia háberuról részletes tudositást közöl ezen felül egy csomó magán táviratnak is helyt ad. A színházi rovatban közli a színlapot miből megtudjuk hogy az akkori egyedüli pesti magyar színházban Don Carlos 5 felvonuso opera adatott. Hogz a tatóttakat híven referáljam, a hivatalos értesítőben az árverések is ben vannak — ismerősöm neve osodálkozásomra nem fordul elő benne — a csődök körözések és pályázati hirdetmények szintén ott vannak node kit érdekel ez, annyi állásra hirdet pályázatott a Szarvasi Lapok f. é. július 16-ik száma, hogy pályázandók hiányában minden egyes pályázót két-két állásra fognak megválasztani, (így legalább mindegyiknek a megélésre elég fizetése lesz) kétségtelen tehát, hogy Szarvas és vidékén nincsen ma olyan ember, akit a helyi nagyszabásu pályázatokon kívül, más is érdekelhetne.

Egyszóval a hivatalos lap ősalakja, melynek Salamon Ferenc volt a szerkesztője, oly kedélyes volt, hogy a jelenlegi nagyon komoly utód nem jogosít fel hinnünk azt, hogy valaha másként is volt.

* * *

H I R E K.

— **Műkedvelői előadás.** Szarvason évek óta nem volt műkedvelői előadás, s így érthető ama nagy érdeklődés, mely a szarvasi iparos ifjak önképző köre által mult hó 30-án rendezett műkedvelői előadás iránt nyilvánult. Az érdeklődés fokát mi sem jelezte jobban hogy minden jegy elkelt, s elősmeréssel kell adóznunk a közreműködőknek azon fáradhatlan s minden nehézséget leküzdő szorgalmukért, hogy vállalt kötelezetségtüknek a lehető legjobban igyekeztek megfelelni.

Mint már előzőleg is jelezve volt, előadásra Rátkay László „Arvalányhaj” című 3 felvonásos népszínműve került. A címszerepet Molitórisz Emma k. a. helyes felfogással, s műkedvelőknél szokatlan hévvel játszotta, előadása, megjelenése, éneke, egészen helyes volt, ének számaait több ízben ismételnie is kellett, — s ügyes előadása jutalmazásul a közönség számtalanszor kitapsolta, sőt tisztelői pompás virág bokrétaival is meglepték, mit méltán meg is érdemelt. A férfi szereplők közül Molitórisz Pál mint él'es paraszt gazda, Csiszár István mint öreg néptanító, s Müller Károly mint hanyi-veti újonc, szintén teljesen megállották helyeiket, s a többi szereplők is tölük telhetőleg igyekeztek szerepeiknek megfelelni, s az összjáték hatását emelni. — Vegül elősmeréssel kell adóznunk M. Nagy Mari úrnőnek ama fáradozásaiért, hogy a műkedvelőket aránylag rövid idő alatt oly jól betanította, s hogy ügyes rendezésével az előadás sikeréhez nagyban hozzájárult. Az előadás végeztével a közönség színre hívta, s egy szép virág csokorral tisztelte meg őt. **B.**

— **Szarvas község** képviselő testülete közgyűlést tart f. hó 9. d. u. 3 órakor a következő tárgysorozattal Az üresedésben lévő kezelő és segéd személyzeti állások választás ujáni betöltése. A tisztújító szék befejezte után folytatva Melis János községi bíró elnöklése alatt 139.930-dik/1899 számú kereskedelem-miniszteri leirat, mely szerint a Szarvason felállítani szándékolt gombgyár létesítése nem sikerült. A megválasztott kezelő és segéd személyzet augusztus havi fizetésének mikénti kiszolgáltatására vonatkozó intézkedés. Haratzti Sándor virilis községi képviselő bejelentése, hogy virilis szavazati jogát a képviselő testületben személyesen kívánja gyakorolni. Az Árpád szálló. bolt helyiségek és bazár helyiségek bérbeadására vonatkozó bér szerződés megerősítésére. Egyéb időközben befolyó ügyek és előjárói előterjesztések.

— **Petőfi ünnep.** Az ország majd minden városában, községében, sőt nem egy pusztáján is megünnepeltek Petőfi Sándor félszázados halálának évfordulóját. Szarvason is tervbe volt véve egy ily nemű ünnepély megtartása, de a „Nemzeti Szövetség” melynek hivatala lett volna ez ünnepélyt rendezni, időközben csődbe jutott, s miután nem akadt tömeggondnoka, így az ünnepély is elmaradt. Mindössze a község háza, s a főiskola erkélyére elhelyezett gyászlobogók jelezték Petőfi halálának félszázados évfordulóját.

— **Petőfi ünnep Pta-Csákón.** Mint kondorosi levelezőnk írja. Petőfi Sándor halálának 50 éves évfordulója alkalmából, Kondoros község Elöljárósága s értelmisége mult hó 30-án delután átrándultak a szomszéd csákói pusztának u. n. Nagymajori temetőjébe, s ott Petőfi Sándor testvér öcsének Istvánnak sírját megkoszorúzták. A sírnál Keviczky László ág. ev. lelkes mondott beszédet, melyben megemlékezett a nagy költőről, majd áttért az ünnep jelentőségére, s arról nagy költő iránti kegyelettel emlékezett meg. Utána Filöp József elszavalta Petőfinek „István öcsémhez” című költeményét, melynek végeztével a Nagy csákói uradalom tulajdonosa Geiszt Gyula és családja díszes

— Ő mátol fogva csakis Byrolint használok, s ugyancsak megrakom vele toilettaszappanomat, — kiáltott vigan Lóla, megölelve fivérét.

De magad hozod el a szereket Johnsen dr.-tól? Lóla pajkosan intett igent, s eltűnt.

* *

Most pedig rövid leszek. A legfelsőbb látogatás öröme a város ünnepi díszit öltött, s Ő felsége teljes meglegedésének adott kifejezést a valóban impozáns fogadtatás fölött.

A legboldogabbak közé tartozott az a pár, amely az esti homályban szorosan egymáshoz simulva haladt végig az utcán. E két boldog nem volt más, mint a nap királynője, Eperjessy Lóla és Johnsen dr. gyógyszerész.

— Ő, milyen híres kis mennyasszonyom van, — suttogetta a fiatal ember gyengéden.

— És én kinek köszönhetem ezt a szerencsét? kérdé Lóla vőlegényére pillantva. Csak neked!

— Nem, édesem, — ellenkezett a gyógyszerész — nem nekem, hanem a felülmúlhatatlan Byrolin-nak!

Indiscret.

koszorut helyeztek volt gazdatisztjuk Petőfi István sírjára.

— **Szarvas nagyközség** központi választmánya a Nagyméltóságu magyar királyi Belügyminiszter urnak 73.182/I. szám alatti rendelete értelmében elrendelt pótlóösszeírás befejezése után a folyó évi július hó 21-én tartott ülésében 37/1899. szám alatt hozott határozata alapján ezennel közlirre teszi, hogy az 1900-ik évi országgyűlési képviselő választók betűrendes ideiglenes névjegyzéke a folyó évi augusztus hó 1-től 20-ig a község házában az első jegyzői irodában reggel 8 órától 12 óráig, délután 2 órától 6 óráig közzemlére van kitéve, ezen névjegyzék kiigazítása iránti kérvények folyó évi augusztus hó 1-től 10-ig, az ezekre tett észrevételek pedig augusztus hó 11-től 20-ig adhatók be, illetve fogadtnak el a központi választmány elnöksége által. Az 1874-ik évi XXXIII. t. cz. 43 ik §-a értelmében az ideiglenes névjegyzék valamint az ezekre beadott felszólalásokat bárki megtekintheti és délutánonként 2 órától 6 óráig a község házában egy községi előljáró jelenlétében lemasolthatja.

— **Színészeti.** Mint már jeleztük, szini szezonunk iránt mindenfelé meleg érdeklődéssel tekintenek, aminek mindenesetre csallhatlan jele, hogy a bérlet helyek iránt már jó eleve tömegesen gondoskodnak. — Hallomásunk szerint a szintársulat titkára Füredi Károly már f. hó 7-én városunkba érkezik s megkezdí a bérletek előjegyzését. — Ajánlatos volna műpártoló közönségünknek az esetleges félreértések elkerülése végett a bérlet iránti előjegyzéseiket mielőbb megtenni, mert a jelekből ítélve minden hely hamarosan le lesz foglalva. — A társulat tagjai is a hét folyamán érkeznek meg.

— **Ignáts napja.** A baráti szeretet, tisztelet, és nagyra becsülés hozta össze azt a díszes társaságot, mely mult hó 31-én Borsits Ignáts szarvasi m. kir. posta felügyelő urnak házáat felkereste azon célból, hogy őt névünnepe alkalmából üdvözölje, s igazán szívből fakadó jóindulattal halmozza el.

— **Szarvasi egyetemi ifjuság** Micsey F. György színházi igazgatóval karöltve f. hó 18-án Petőfi ünnepélyt fog rendezni a következő programmal: 1) Hymnus: éneklí a közönség. 2) Ünnepi megnyitó beszéd. 3) szavaltat: Hrivnák János bölcsészethalगतó. 4) Petőfi dalaiból énekel Micseyné Bácskay Julcsa Urhölgy, z ngorán kíséri Nuzbek Sándor joghalगतó. 5) Saját költeményét szavalja Nuzbek Sándor. 6) Petőfi a Hortobágyon, melodráma, szövegét írta Váradi A. zenéjét Kund L. szavalja; Stein Ernó, zongorán kíséri Rohoska Géza, czimbálmón: Salacz Elemér joghalगतó, hegedűn: Schiff Izidor. 7) Ünnepi záróbeszéd. 8) Szózat éneklí a közönség. Este a színházban ünnepi díszelőadás. Az ifjuság ez alkalomból felhívást fog majd közzétenni.

— **Vizbe fult gyermek.** Szulói gondatlanság áldozatául esett a szegény másfél éves Kusnyár István, ki a mult hó 30-án délután minden felügyelet nélkül maszkált a tanya udvarán, mignem a kut melletti gödörbe esett, s ott fulladt az iszapos gödörben.

— **Napszúrás.** Pekarik Péter a mult hó 31-én délután kaszálás közben hirtelen össze esett, s nem sokára meghalt. Mint az orvosi jelentésből kitűnik a szerencsétlen ember napszúrás következtében halt meg.

— **Tanyai tűz.** Mult hó 27-én délután Apponyi Mihály öcsödi lakosnak tanyáján vigan nyomtattak, s megleégedetten nézték a ágyást, hogy milyen jól szór, mignem egyszer a szerűs kertben lévő egyik szalma boglya lángra lobbant, s melytől még a mellette levő másik két boglya is tüzet fogott, s elégett. Mint a nyomozat kiderítette, a tűz keletkezésének oka, pipára gyújtás alkalmával eldobott égő gyufa volt.

— **Békésmegeye tűzoltó** szövetsége e hó 6-án azaz ma délután Orosházán, a községkaza tanácstermében alakuló közgyűlést tart, mely közgyűlésre a vármegye összes tűzoltó testületei, s a községek Előljáróságai is meghívattnak.

— **A szarvasi kerékpáregyesület** három tagja f. évi július hó 22-én kerékpár körútra indult Erdélybe. Minthogy a kirándulás csak 8 napra volt tervezve, vasuton mentek Predealig, a hová megérkeztek 23-án reggel. Tehát a tulajdonképeni körút innen kezdődik. Utasaink az átkelési igazolványok megszerzése után elmentek Sinjába, a román királyi család nyaraló helyére, megtekintették a gyönyörű helyet, s még aznap a tömösi szorosou keresztül visszátértek Brassóba. (73.3 km.) Másnap 24-én Előpatakon át Málnás fűrdőbe mentek (55.9 km.) a hol az éjet töltötték. 25-én tovább karikáztak Bálványos fűrdőbe, onnan gyalog kirándulást tettek a tordai bűdösbarlanghoz es Szent-Anna tavához visszatértek Bálványosra, honnan még aznap keréken Tuszáda mentek (48 km.) 26-án pihenőt voltak kénytelenek tartani az eső miatt, csupán egy gyalog kirándulást tévén az Aportetőre. 27-én hajnali 3 óraker (miután utasaink egyike, hogy a segessvári Petőfi ünnepen hogy részt vegyen Tuszádon

visszamaradt) ketten tovább mentek Borszékra, oda érkeztek esti 9 óraker. A 157 kméteres ut utolsó 18 kméterét a Közrez hegyeu keresztül gyalog 5 óra hosszszat tették meg. 28-án egész nap szakadt az eső, úgy hogy kirándulásról szó sem lehetett. 29-én reggel utasaink elindultak kirándulásuk programmszerinti végpontjára Szászrégenre (102 km.) s onnan vasuton jöttek vissza városunkba a legjobb conditióban. Tehát a kerekkezéssel eltöltötték 5 napot, s befutottak 426.2 kilométert, a mi Erdélyben határozottan szép eredmény.

— **Az új ötkoronás ezüstpénz** Az új koronás bankjegyekkel egyidejűleg hozzák forgalomba az új ezüst ötkoronásokat. Ezek valamennyivel nagyobbak lesznek, mint a mostani forintosok. Egy klgramm ezüstöntvényből 41 és fél darab ilyen egyenkint 24 gramm súlyu ötkoronást fognak verni. Az ötkoronás 21,6 gramm színezüstöt fog tartalmazni, míg öt darab egykoronás összesen csak 20.875 gramm színezüstöt tartalmaz. Tehát egy ötkoronásban 0.715 grammal a több színezüst, mint öt egykoronásban; szóval az ötkoronás érem minden koronájának külön-külön mintegy 3.48 fillérrel nagyobb lesz a belértéke, mint a mekkora az egykoronás belértéke. Magánforgalomban mindenki köteles 250 korona összegéig elfogadni az ötkoronásokat. Egyenlőre 64 millió forint értékben hozzák forgalomba ez új pénzt, még pedig esik ebből az összegből 19.2 millió Magyarországra és 44.8 millió Ausztriára.

— **Szegedi mezőgazdasági országos kiállítás irodája.** A Gazdasági Egyesületek Országos Szövetsége, karöltve a Szegedi Gazdasági Egyesülettel és Szeged város tanácsával, mint már megirtuk, Szegeden szeptember 2-ától 10-éig mezőgazdasági országos kiállítást rendez József főherceg védnöksége alatt. A kiállítási iroda mely eddig Budapesten a Köztelken székel, augusztus 4-től Szegedre teszi át székhelyét, hogy a kiállítás előkészítő munkáját a helyszínen végezhesse. A kiállítási iroda vezetősége ez uton is értesíti a kiállítás iránt érdeklődőket, hogy augusztus 4-től kezdve a kiállításra vonatkozó levelezéseket a következő címre küldjék: Kiállítási iroda Szeged.

— **Ebzárlat.** A mult héten Szt.-Andrásról Szarvasra átfutott vesztet kutya Szarvason megmirt 14 kutyát, amelyek jó eleve agyon is lövették. — Ezen kívül a szarvasi határban Bakulya J. sertései közül is megmirt néhányat, minek folytán a sertés állomány is ki lett irtva. — Főszolgabírói rendelet folytán Szarvas község és határára nézve az ebzárlat 40 napra lett elrendelve s ez idő alatt a kutyák vagy láncon tartandók, vagy szájkosárral látandók el. — A szájkosár nélkül szabadon járó ebek e záros 40 napi idő alatt minden irtalom nélkül kiirtatnak.

Nyersselyem-básztruha 8 frt 65 krtól

3 frt 75 krig teljes öltönyekhez való kelme — Tussors és Shantung-Pongees, valamint fekete fehér és színes „Henneberg-selyem“ 45 krtól 14 frt 65 krig méterekent — a legdivatosabb szövés, szín és mintázatban, **Privát-fogyasztóknak** postabér és vámmentesen valamint házhöz szállítva — **mintákat pedig postafordultával** küldenek.

Henneberg G. selyemgyárjai (cs. és k. udvari szállító) **Zürichben.**

— Magyar levelezés. Svájcba kétszeres levélbélyeg ragasztandó. —

Diák mulatság.

— 1899. jul. 29. —

Igazán mondom, nem tudom mit irjak a diákok mulatságáról. Ugy tűnik fel nekem, mint egy szép kép gyönyörű keretben. Az ember csak nézi, nézi, a festményt, tetszik is, hanem azért mégis csak hiányzik belőle valami. A színek is szépek, a rajz is kitógástalan csak talán a harmonia, a színek egybeolvadása, simasága nem egészen precíz. Nem tudja megmondani az ember, hogy mi hiányos benne, csak érzi, hogy nem egészen teljes.

Igy tűnik fel nekem a szombat esti mulatság is. Volt szép közönség, kecses, táncra termett lányok, fiatal menyecskék, a keret is impozáns volt: Az ég kárpítja szélén kőnyös-körül vastag, nehéz felhők. Feltűnik derült ég nagy körben csipkés széllel, mint egy nagy kék tó, benne milliárd ragyogó csillag, mint egy hadi flotta. Aztán a szép sátor, feldisztatva, fellobogozva színes lampionokkal, közepén sugár szál fenyő, mint egy magas árbocz rud, melyről lefutnak a színes lámpákat tartó drót szálak. . . szép volt, szép — és mégsem volt egészen teljes.

Talán Kevesen voltak? Vagy tán hiányoztak olyanok, a kiket megszoktunk ilyen mulatságon ott

látni? Tudja Isten, majd talán rájövök még. Bizonyos azonban annyi hogy azok a nyári szellők, melyek a majd rendezendő jogász muri hireit szét hordták a városban, kicsit hidegek voltak a diákok mulatság rendezőivel szemben; sok szép remény bimbaját lefaggasztották. Mert hát hiába. Egymásután két mulatság sok Szarvason. — Hát majd megfontoljuk melyikre menjünk — gondolták sokan — és nem mentek el a diák mulatságra.

Pedig nem tették helyesen. Mert nem volt olyan rossz mulatság biz' az sem erkölcsi sem anyagi tekintetben. Elvégre is, a hol 80 pár táncolja a négyest aztán 130 frt a bevétel és 5 óra reggelig marad együtt a közönség — az csak bizonyít valamit? Ha nem azért mégis csak hiányzott valaki valami arról a mulatságról. Lám ott vagyok megint csak kép előtt. Másnak talán nem is csak nekem. S bocsánat jó olvasó hogy ilyen soká várakoztataltak, rájöttem már meg is mondom — Ő hiányzott Ő! meg az az édes levegő, mely ha körül folyja, tudvalevőleg olyan balszamossá lesz, és a mit olyan gyönyör beszívni,

Ott voltak: Balla Ilonka, Benezúr Vilma, Brózik Zsuzsika, Brunner Mariska, Cloos nővérek, Dankó Ilka, Elefánt Etelka, Gyökössy nővérek, Oláh nővérek, Keresztény nővérek, Kostyál Vilma, Kristóph Irma, László Rózsa, Magda Teréz, Mihályfi nővérek, Mészáros Zelma, Molnár Jolánka, Nagy Blanka, Percel Tercsike, Pataki Ilonka, Sárkány Piroska, Szlovák nővérek, Szlovák Jolánka, (Bpest) Tájber Margit Trebits Ella kisasszonyok.

Álbert Ernó.

Memini.

Mikor megláttalak — régen volt ez régen

Rügyedző tavasz már hervadásra vált

Csendes volt az erdő, madárdal sem szólt

Szirom hullt virágról. . . , késő össze járt.

Megláttalak egyszer. Sejtésszerű érzet

Szélaj tüzrel bensöm akkor járta át

Te vagy álmaimnak elérhellen vágya

Hídeq fényes csillag, csalfa délibáb.

Szerettelek. Hévoel, emészto nagy vágygal

A hogy egy ifjú szív szeretni tudott

Pedig nem vallottam lángoló szerelmet

Hűséget ez ajak soh'sem fogadott.

Szerettelek téged. Boldog voltam egyszer

Szívembe szerelem, tavasz költözött

Ha mosolygott ajkad, bimbó is kipattant

Illatos virág nyílt hervadás között.

Szerettelek nagyon T'án a zértsalódtam

Most eszmélek csak fel, csaldóds után

Izzó, nagy szenvedély volt az én szerelmem

Lobbanó szalmatűz a tied csupán.

Felednélk téged. De bűbájos arcod

Mindenütt velem van, mindenütt kísér

Ha nappal elhagyom, álmaimban keres fel

Csábos mosolyával. örökre kísért.

Régen volt ez régen. Csak a szív emlékszik

Melyből elköltözött a dalos madár

És bár tavasz nyílik, ott már hervadás van

Szirom hull virágról késő öszre jár.

Stéger Ilugó

VEGYES,

Optimista felfogás. A fiatal asszonyka, aki most főzött életében először ebédet, dicsekedve mondja a barátánőjének:

— Egy falatot se evett az uram . . . Mondja még valaki, hogy a szerelemből nem lehet jóllakni!

Uzsorás-csel. Egy szegény náclyi, aki nagyon megszorult, elment egy uzsorához, hogy két lírát kérjen tőle kölcsön.

— Adok — szól az uzsorás. — De nem 2 lírát, hanem 200 centesimot.

— Hisz az mindegy, 2 líra vagy 200 centesimo, egyre megv.

— Ami pedig a kamatokat illeti, a kölcsönt egy hónap mulva önmagával megsokszorozva kell visszadnod.

Egy hónap mulva jön az adós és fizetni akar 4 lírát, mondván, hogy kétszer 2 líra az 4 líra.

— Ohó, — szól az uzsorás. — Nem így alkudtunk! Én nem 2 lírát, hanem 200 centesimot adtam kölcsön. 200-szor 200 centesimo pedig 40.000 centesimo, vagyis 400 lírát kell fizetned.

Az uzsorás azonban mégis pörül járt, mert ezt a nagy összeget már semmikép sem tudta behajtani az adóson.

A „humbug” szó eredete. A „humbug”, mely mostanában oly általánosan használt kifejezéssé lett, nem egyéb, mint a „Hamburg” szó elrontása s eredete a következő: Egy időben, mikor Európa szárazföldén háború dúlőngött, Hamburgban anyi hamis tudósítást és hazug hírt köváltak és becsátottak világra, hogy Angliában utózára, ha valaki valamit nem akart elhinni, azt mondotta: „Őn ezt a hírt Hamburgból kapta” vagv pedig: „Hamburg az egész!” s így jött aztán létre és vált közönségessé a „humbug” kifejezés.

7-10

13—24.

kiadóhivatalában.

Mészáros
kir. járásbíró,